

G E N T

Filmgebeuren. De poorten van Dirk Coopman

VIJFDUIZEND KILO STAAL ALS VERWELKOMING VOOR BEZOEKERS

Vandaag is het zover: het Filmgebeuren opent zijn deuren. Of liever zijn poorten. Want het filmfestival beschikt wel degelijk over eigen poorten.

(Eigen berichtgeving)

Er staat er één aan de Muinkaai en één voor het parkeerterrein tegenover de Decascoop. Beide zijn ontworpen van de Gentse architect Dirk Coopman. Een derde poort komt er volgend jaar bij aan de Sint-Lievenskaai.

Vorig jaar verzocht het Filmgebeuren Coopman de poorten te ontwerpen, als een soort image-building voor het festival. Coopman: "Tegenwoordig is het heel belangrijk om een bepaalde sfeer rond een produkt te bouwen. Neem Coca-Cola: dat is jong en fris. Het imago wordt steeds belangrijker bij allerlei produkten. Of het nu gaat om Coca-Cola, Marlboro, De Morgen of het Filmgebeuren, het gaat om de sfeer die er rond wordt gebouwd. Men heeft mij dus aangezocht om de uitstraling van het filmgebeuren vorm te geven. De poorten dienen als een soort verwelkoming voor de bezoekers van het Filmgebeuren".

"Het Filmgebeuren is voor Gent iets heel belangrijks, zowel op kultureel, toeristisch als economisch vlak. Iets met een zo grote uitstraling moet ook een sterke aanwezigheid hebben in de stad. Daar dragen de poorten aan bij. Hoe spektakulairder de poort, hoe hartelijker de verwelkoming".

Coopman heeft de cinema-wereld in al zijn geledingen in het ontwerp van de poorten verwerkt. De glamour, de glitter, het sterrendom: alles heeft hij op de één of andere manier vormgegeven. "De golfbeweging, de amplitude, die je in de poorten ziet, symbolizeert het bewegende beeld van de film. De vierkante beeldjes van de pellicule vind je weer terug in de kleine vierkante vakjes die in de golf zijn verwerkt. De vierkantjes zijn ook verlicht, net zoals de beeldjes door een projektor worden verlicht".

"Ook de kleuren zijn geïnspireerd door de film. Enerzijds is er het nachtelijk blauw, anderzijds het goud van de gouden sterren op de grond. Die verwijzen tegelijkertijd naar het sterrendom in de film en naar de sterren die in de inkomhal van de Decascoop te zien zijn".

De poorten, die een half miljoen per stuk kosten, zijn gesponsord door Sidmar. De staalfabrikant, toch één van de grootste werkgevers in de

regio, wilde zijn aanwezigheid in de stad wat meer benadrukken. De plannen van het Filmgebeuren om de poorten op te stellen, sloten daar goed bij aan. Het Filmgebeuren, dat zelf geen budget heeft voor dergelijke projecten, contacteerde Sidmar over het plan. De staalfabriek ging akkoord mits er aan een eis voldaan zou worden: Sidmar zou in de catalogus van het filmgebeuren moeten worden vermeld, en de poorten zouden de symbolisering van Sidmars aanwezigheid in Gent moeten zijn.

"Vooral het feit dat het projekt geheel uit staal is opgetrokken viel in goede aarde bij Sidmar", zegt Dirk Coopman. "De poorten laten heel goed zien wat er allemaal met staal mogelijk is.

Zo is het bij de poort aan de Muinkaai vrij bijzonder dat het zwaarste deel het verst over de straat hangt, bevestigd aan een paar relatief dunne kabels. Het is toch een paar duizend kilo dat daar hangt. Iets dergelijks zie je ook bij de tweede poort, bij de

Decascoop: daar is een drie meter lange stalen driehoek op twee miniskule bevestigingspunten gemonteerd. De derde poort, die nog gerealiseerd moet worden, zal in zijn geheel op kolommetjes van slechts tien centimeter dik rusten".

De bijzondere konstruktie heeft vorig jaar heel wat reacties losgemaakt. "De meeste mensen waren heel enthousiast. Maar sommigen durfden niet onder de poort door te rijden. Ze waren bang dat de 5.000 kilo staal naar beneden zou komen. Er zijn ook heel wat mensen komen kijken toen het vorig jaar stormde. Ze waren benieuwd of de kabels het zouden houden. Maar alles staat er nog".

Voordat de poorten geplaatst konden worden dienden er heel wat watertjes doorzwoomen te worden. Zo moest onder meer de goedkeuring van de verkeerspolitie, de brandweer, de dienst stedebouw, het schepencollege, de monumentenzorg en de EGW

verkregen worden. "Alles bij elkaar zijn er wel een vergadering of twintig nodig geweest voordat alles voor elkaar was", zegt Coopman. "Vooral het doolhof van ondergrondse leidingen zorgde voor veel problemen".

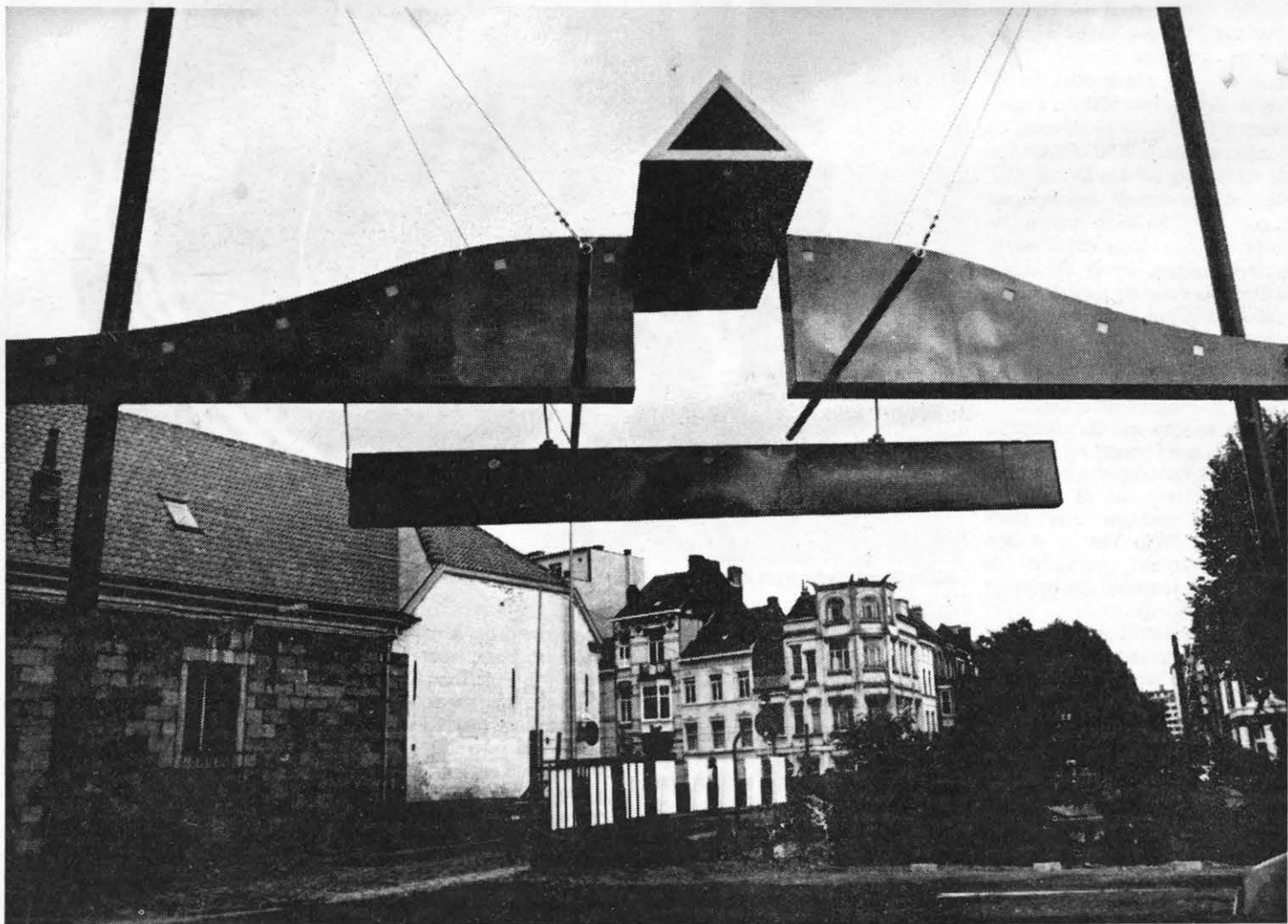
De drie poorten zijn onderling verschillend, maar de basistema's -de golf, de vierkantjes en de kleuren- komen telkens terug. "De bedoeling is dat mensen dezelfde thema's telkens in een andere vorm zien", aldus Coopman. "Het idee is dat men te voet of per auto een tocht maakt langs de drie poorten. Op die manier ontstaat er een soort verhaal, net zoals in de film".

Dirk Coopman vindt dat een projekt als dat van de poorten een veel betere manier van reclame is dan de papieren affiches of de spotjes op televisie, die nu bij bedrijven populair zijn. "In een stad als Gent wordt, als je alles bij elkaar telt, voor ongeveer 200 miljoen reclame gemaakt. In plaats van vluch-

tige zaken kan je voor dat geld beter een aantal duurzame dingen neerzetten. Dan wordt er met dat geld tenminste nog aan stadsverfraaiing gedaan".

De poorten dienen niet alleen als verwelkoming. Ze hebben ook nog een meer prozaïsche functie: drager van een lichtkrant. Op elk van de twee tot nu toe gerealiseerde poorten is een lichtkrant bevestigd, die informatie over het Filmgebeuren geeft. Ook informatie over wijzigingen in de programmering wordt via de lichtkranten doorgegeven.

De bedoeling was oorspronkelijk de tweede poort voor de ingang van de Decascoop te plaatsen, zodat de wachtende rijen mensen de informatie op de lichtkrant konden zien. Er is echter besloten om de poort voor de ingang van de nieuwe parkeerplaats te zetten. Coopman: "De mensen komen tegenwoordig allemaal per auto. De poort naar het filmgebeuren is dus voor de parking". (RM)

Een drie meter lange driehoek op twee miniskule bevestigingspunten. (Foto Mix)